

KRÓNIKÁK – A TÖRTÉNELEM URA

Az emberi eszmény és az isteni valóság között

– Dietrich Bonhoeffer: *Jöjj velem! – elmélkedések minden napra*

Minden keresztény közösség szempontjából létkérdés, hogy sikerül-e idejekorán kimunkálnia az emberi eszmény és az isteni valóság, a szellemi és a lelki közösség közötti különbségtétel képességét. A keresztény közösség élete és halála múlik azon, hogy ezekben a kérdésekben minél hamarabb megtanul józanul gondolkodni. Más szavakkal kifejezve: az ige szerinti közös élet csak ott tud egészséges maradni, ahol nem egy önmagát túlértékelő mozgalommá, renddé, egyesületté vagy vallásos önképzőkörré válik, hanem az egy, szent és egyetemes keresztény egyház részének tekinti magát, s ahol cselekedve és szenvedve osztozik az egész egyház bajában, harcában és ígéretében. Minden kiválasztási elv és minden hozzá kapcsolódó elkülönülés a keresztény közösség legnagyobb veszedelme.

A szellemi vagy egyházi kiválasztás útján észrevétlenül mindig beleszűrődik valami emberi-lelki, amely a közösséget megfosztja szellemi erejétől és hatékonyságától, és szektává teszi. A gyenge, a jelentéktelen, a látszólag használhatatlan kizárása a keresztény életközösségből éppen Krisztus kizárásához vezethet, aki szegény testvérként kopog az ajtón. Ezért ezekben a helyzetekben nagyon körültekintőnek kell lennünk.

„Mert ahogyan a test egy, bár sok tagja van, de a test valamennyi tagja, noha sokan vannak, mégis egy test, ugyanúgy a Krisztus is.”

(1Kor 12,12)

OLVASSUK KÖZÖSEN A BIBLIÁT! IMÁDKOZZUNK EGYÜTT!

október 4., vasárnap (Ferenc, Edvin) • 2Krón 27

(Online itt olvasható: szentiras.hu/biblia/ruf/2ch/27)

Magyarázat:

Jótám huszonöt évesen kezdett uralkodni, azt tette, amit helyesnek lát az Úr. Azt jegyzi fel róla a Szentírás, hogy építkező király volt: „Ő építette meg az Úr házának felső kapuját” (3), a Várhegy kőfalát, Júda hegyvidékén pedig várakat és őrtornyokat épített. Megvédte Izráelt, az ammóniakat pedig adózásra kényszerítette. Melyik fontosabb az Egyházban, az épített vagy a szellemi örökség? Hogyan lehet pótolni a köveket? És az élő köveket?

Imádság:

Örökkévaló Istenünk, köszönjük, hogy nemcsak köveket, hanem élő köveket is építész a Te egyházadban. Bocsásd meg, ha inkább a látható dolgokra figyelünk, és megfeledkezünk a lelki örökség gondozásáról. Adj bölcsességet, hogy felismerjük, mit kell most bennünk és körülöttünk építened. Segíts, hogy ne csak falakat emeljünk, hanem élő hitet is továbbadjunk gyermekeinknek. Formáld minket olyan élő kövekké, amelyeken a Te házad biztosan áll. Ámen.

október 5., hétfő (Aurél, Galina) • 2Krón 28

(Online itt olvasható: szentiras.hu/biblia/ruf/2ch/28)

Magyarázat:

Áházról annyit tudunk, hogy húszévesen kezdett uralkodni, „de nem azt tette, amit ősatya, Dávid” (1), hanem a rossz királyok mintáit követte. Mi milyen mintákat követünk? Sokat beszélnek ma az örökségről, arról, hogy milyen lehetőségünk van megtörni egy-egy rossz családi vonást. Sok jó mintát is láthatunk. Biztosan nem járunk rossz úton, ha ragaszkodunk Isten útjához, bármilyen erő is akar letéríteni róla.

Imádság:

Mennyei Atyánk, Te tudod, milyen könnyen visszük tovább a rossz mintákat, amelyeket otthonról hozunk magunkkal. Bocsásd meg, amikor inkább a megszokott, de helytelen utakat választjuk a Te ösvényed helyett. Adj erőt, hogy felismerjük, mely szokásainkon kell változtatnunk. Segíts, hogy bátran szakítsunk azzal, ami árt nekünk és szereteteinknek. Vezess minket a Te utadon, hogy jó példát hagyhassunk magunk után. Ámen.

október 6., kedd (Brúnó, Renáta) • 2Krón 29,1–19

(Online itt olvasható: szentiras.hu/biblia/ruf/2ch/29)

Magyarázat:

Ezékiás első rendelkezése, amit a lévítáknak mond el, hogy „Szenteljétek meg magatokat, és szenteljétek meg őséitek Istenének, az Úrnak a házáat!” (5) Így lehet ez szent területfoglalás: ahhoz, hogy egy ügy, egy épület vagy szinte bármi jól kezdődjön, magunkat kell megszentelni. Rádásul ez egyben olyan feladat is, amit mi végezhetünk el. Isten szolgálata mindig önmagunk megszentelésével kezdődik.

Imádság:

Szent Isten, Te kéred tőlünk, hogy mielőtt bármibe belefognánk, előbb magunkat szenteljük Neked. Bocsásd meg, amikor sietünk a feladatokkal, és kihagyjuk ezt a lépést. Taníts minket arra, hogy a napunkat Veled kezdjük, csendben, imádságban. Add, hogy a munkánk, a döntéseink a Te szentséged tükrözzék. Formáld bennünket olyan emberekké, akik előbb Hozzád, aztán a feladathoz fordulnak. Ámen.

október 7., szerda (Amália) • 2Krón 29,20–36

(Online itt olvasható: szentiras.hu/biblia/ruf/2ch/29)

Magyarázat:

Ezékiás idején újra megszólaltak az Istent dicsőítő hangszerek is. Folyamatosan szólt a trombita hangja, és zengett az énekszó, amíg az áldozatok égtek. „Ekkor leborult az egész gyülekezet, az ének pedig zengett, és trombiták harsogtak.” (28) Monumentális jelenet. Isten szívből jövő, erőteljes dicsérete. Mikor volt hasonló élményünk? Mi az, amit mi hozzá tudunk tenni az istentiszteleti istendicsérethez?

Imádság:

Dicsőséges Istenünk, köszönjük az éneket és a zenét, amellyel dicsérhetünk Téged. Bocsásd meg, ha ritkán borulunk le igazán, szívből előtted. Ébressz bennünk vágyat az őszinte, teljes szívű dicséretre. Segíts, hogy ne csak vasárnap, hanem a hétköznapijainkban is hálaének szóljon szívünkben. Töltsd be otthonunkat és gyülekezetünket a Te dicsőítésed örömeivel. Ámen.

október 8., csütörtök (Koppány, Etelka) • 2Krón 30

(Online itt olvasható: szentiras.hu/biblia/ruf/2ch/30)

Magyarázat:

A harmadik lépés, amit Ezékiás tett, a páskaünnep meghirdetése és helyreállítása. Ennek előfeltétele az idegen oltárok eltávolítása. Minden gyorsan történt, s voltak, akik még nem tisztították meg magukat, azaz nem tettek eleget a törvény előírásának. Ezékiás imádkozott minden emberért, aki kész volt arra, hogy az Úrhoz, ősei Istenéhez folyamodjon, „bár nem volt olyan tiszta, ahogy a szentélyéhez illik” (19). Az Úr pedig igazolta Ezékiást, meghallgatta imádságát, és megkímélte a népet.

Imádság:

Irgalmas Atyánk, köszönjük, hogy meghallgatod az imádságot azokért is, akik nem érzik magukat elég tisztának Eléd állni. Bocsásd meg, amikor mi magunk ítélkezünk mások vagy önmagunk fölött ahelyett, hogy Hozzád fordulnánk értük. Adj nekünk közbenjáró szívet, amely másokért is imádkozik. Köszönjük, hogy kegyelmed nagyobb, mint a mi tökéletlenségünk. Segíts, hogy bátran, tisztátalanul is Eléd merjünk járulni. Ámen.

október 9., péntek (Dénes) • 2Krón 31

(Online itt olvasható: szentiras.hu/biblia/ruf/2ch/31)

Magyarázat:

„Amióta elkezdtek hordani a felajánlásokat az Úr házába, eleget eszünk, sőt még marad is bőségesen.” (10) Miután elvégezte a kultusz helyreállítását, az ünnep, az istentisztelet megtisztítását, Ezékiás az emberi tényezőkhöz is hozzányúl, és „rendezi” a papok és lévíták jóvedelmét. Helyes a sorrend, először az Úr dolgai, majd az emberek. De ez sem marad el.

Imádság:

Gondviselő Istenünk, köszönjük, hogy amikor Téged helyezünk életünk első helyére, mindenre gondod van. Bocsásd meg, amikor fordítva gondolkodunk, és előbb a magunk dolgait rendezzük. Taníts minket a helyes sorrendre: előbb Rád figyelni, aztán mindenre, ami körülöttünk van. Adj nagylelkű szívet, hogy szívesen osztozzunk azzal, amit kaptunk. Áldd meg mindazokat, akik szolgálnak közöttünk. Ámen.

október 10., szombat (Gedeon) • 2Krón 32,1–23

(Online itt olvasható: szentiras.hu/biblia/ruf/2ch/32)

Magyarázat:

A biztatás szolgálata a Bibliában az egyik legszebb feladat. Ezékiás, amikor az asszír támadástól kellett tartaniuk, megerősítette a várfalakat és a tornyokat, de emellett összehívta a csapatparancsnokokat is és „szívhez szólóan beszélt hozzájuk” (6). Főleg az ellenség nagy számától

2026. október 4. – október 17.

BUDAPEST-KÁLVIN TÉRI
REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG

rettenhettek meg, de itt is elmondja az „isteni matematikát”, velünk többen vannak, mint velük. Tudjuk: Istennel mindig többen vagyunk! Ez bátorítson minket hasonló helyzetben!

Imádság:

Erős Várunk, köszönjük, hogy Velel mindig többen vagyunk, bármilyen nagyak is tűnik az ellenség. Bocsásd meg, amikor a nehézségek láttán elveszítjük a bátorságunkat. Adj nekünk szívhez szóló bátorító szavakat egymás számára, amikor félelem gyötör minket. Erősíts meg minket abban a bizonyosságban, hogy nem vagyunk egyedül a küzdelmeinkben. Segíts, hogy Rád nézve merjünk bátran előre lépni. Ámen.

október 11., vasárnap (Brigitta, Gitta) • 2Krón 32,24–33

(Online itt olvasható: szentiras.hu/biblia/ruf/2ch/32)

Magyarázat:

Nagy feszültségek közepette derül ki igazán, mi lakik az emberi szívben (31). Ezékiás életében kilengések közepette jelenik meg a nyomorúság és a csodamegtapasztalás (24), a felfuvalkodás és az alázat (25k). Az Úrhoz való visszatalálás (24skk) és az imádságos ragaszkodás révén mégis figyelemre méltó összegzés születhet róla: „Ezékiásnak minden sikerült, amihez csak hozzáfogott” (30b). „Halálakor tisztelettel adózott neki egész Júda és Jeruzsálem lakossága.” (33)

Imádság:

Kegyelmes Istenünk, Te ismered életünk kilengéseit: a nyomorúságot és a csodát, a felfuvalkodást és az alázatot. Bocsásd meg, amikor jó dolgunkban elfeledkezünk Rólad, és csak magunkban bízunk. Segíts, hogy nehéz időkben is Hozzád ragaszkodjunk imádságban. Add, hogy szívünk mindig visszataláljon Hozzád, bármerre is tévelyegjen. Formáld minket olyan emberekké, akiknek élete Rólad tesz bizonyosságot. Ámen.

október 12., hétfő (Miksa) • 2Krón 33

(Online itt olvasható: szentiras.hu/biblia/ruf/2ch/33)

Magyarázat:

Az alma messze is tud gurulni a fájától: egy Ezékiás kaliberű, összességében pozitív királynak is lehet olyan rémes ivadéka, mint Manassé (3kk). Döbbenetes evangélium, hogy Isten könyörülete és segítsége (13) még egy ilyen ember életében is felragyoghat. Tanulság azonban, hogy nem célszerű megvárni, míg a bajok sajtolnak ki belőlünk imádságot és alázatot (11kk) – másrészt érdemes számolni azzal, hogy az elrontott dolgok hatása minket is túlélhet (17 és 22kk).

Imádság:

Könyörülő Istenünk, köszönjük, hogy kegyelmed még a legmélyebb tévelygésből is ki tud emelni. Bocsásd meg, amikor csak a bajban jutunk eszünkbe imádkozni, és jó napjainkban elfeledkezünk Rólad. Adj nekünk alázatot, hogy ne várjuk meg, míg a nehézség kényszerít Eléd. Emlékeztess arra, hogy tetteink hatása túlélhet minket, ezért kérünk, formáld most a szívünket. Add, hogy életünk jó örökséget hagyjon hátra. Ámen.

október 13., kedd (Kálmán, Ede) • 2Krón 34

(Online itt olvasható: szentiras.hu/biblia/ruf/2ch/34)

Magyarázat:

De szép is az, amikor valaki már ifjúkorában elkezd keresni az Urat (3)! Hát még ha a kamaszkori nekibuzdulás nem szalmalángéletű, hanem tettek követik, amik a felnőtté válás folyamatában is meghatározóak maradnak (8kk). Egy ilyen ember követendő és lelkesítő példává válhat a közösségben (12k), eszközzé az Úr megújító munkájában (29kk).

Imádság:

Örök Isten, köszönjük, ha valaki már fiatalon elkezd Téged keresni. Bocsásd meg, amikor a mi lelkesedésünk gyorsan kihuny, és nem követik tettek. Adj kitartást, hogy a jó elhatározásaink ne szalmalángok legyenek, hanem maradandó gyümölcsöt teremjenek. Segíts, hogy példát mutassunk a fiataloknak és a ránk bízottaknak. Formáld bennünket olyan emberekké, akiket keresztül megújító munkád végzed. Ámen.

október 14., szerda (Helén, Heléna) • 2Krón 35,1–19

(Online itt olvasható: szentiras.hu/biblia/ruf/2ch/35)

Magyarázat:

Jósiás király nevéhez nemcsak a feledésbe merült törvény megelevenedése és az Úrral való szövetség megújítása fűződik, hanem ezekhez kapcsolódóan a páska megünneplése is. A közösség egészére kiható ünnep mélyen megmaradt Isten népének emlékezetében (18k). Vajon mi milyen emléket hagyunk magunk után a gyülekezetben és a családjunkban?

Imádság:

Hűséges Istenünk, köszönjük az ünnepeket, amelyeken együtt emlékezhetünk arra, amit tettél értünk. Bocsásd meg, amikor közömbösen megyünk el a közös alkalmak mellett. Segíts, hogy olyan emléket hagyjunk gyülekezetünkben és családjunkban, amely Téged dicsőít. Adj nekünk hűséget a hagyományokhoz, amelyek Hozzád vezetnek. Formáld közösségünket olyanná, amelyre örömmel emlékeznek majd az utánunk jövők. Ámen.

október 15., csütörtök (Teréz, Terézia) • 2Krón 35,20–27

(Online itt olvasható: szentiras.hu/biblia/ruf/2ch/35)

Magyarázat:

Istenünk kijelentése nemcsak a templomban nyilvánul meg, hanem a történelem színpadán: akár egy ellenségnek vélt személy tolmácsolásában is megjelenhet. Jósiás az események forgatagában – vesztére – nem hallja meg az emberi szóig leereszkedő isteni figyelmeztetést (20kk). Add, Uram, hogy meghalljuk üzenetedet – még ha egy ellenségnek tekintett emberen keresztül szólal is meg!

Imádság:

Élő Istenünk, Te sokféleképpen szólsz hozzánk, néha olyanokon keresztül is, akiktől nem várnánk. Bocsásd meg, amikor büszkeségből nem figyelünk oda a figyelmeztető szóra, bárhol is jöjjön. Adj nyitott szívet és fület, hogy felismerjük, amikor Te szólsz hozzánk. Őrizd meg minket a vesztünkbe rohanó makacsságtól. Segíts alázattal meghallani üzenetedet, még akkor is, ha kényelmetlen. Ámen.

október 16., péntek (Gál, Aurélia) • 2Krón 36,1–10

(Online itt olvasható: szentiras.hu/biblia/ruf/2ch/36)

Magyarázat:

Mai igeszakaszunkban csakúgy, mint hétköznapi életünkben királykodó emberek lépnek színre. Megy a hatalmaskodás és a leuralás – miközben egyre üresedik a kincstár (3) és az Úr háza (7 és 10). Ismétlődő refrénként kíséri a lejtmenetet a baljós diagnózis: „Azt tette, amit rossznak lát az Úr” (9; vö. 5). A mi életünkben mennyire meghatározó szempont az Úr jótetszése?

Imádság:

Igaz Bíránk, Te látod, amikor életünkben a hatalmaskodás és a kapzsiság veszi át az uralmat. Bocsásd meg, amikor inkább a magunk érdekét nézzük, mint a Te jótetszésedet. Adj nekünk tiszta szívet, amely nem hagyja kiüresedni a Veled való kapcsolatot. Segíts, hogy döntéseinkben elsősorban azt keressük, ami Neked kedves. Fordíts el minket a hatalom és a birtoklás csábításától. Ámen.

október 17., szombat (Hedvig, Hédi) • 2Krón 36,11–23

(Online itt olvasható: szentiras.hu/biblia/ruf/2ch/36)

Magyarázat:

A „keménynyakú és makacs szívű” (13) sodródásban is keres az Isten (15). Nem érdemes követni Cidkijjá korának (16) példáját, ami szinte elővételezi a gonosz szőlőműködés példázatát (vö. Mt 21,33skk). Üd(vöz)ítő csoda, hogy az Úr szabadítást készít a legnagyobb romlás közepette, és elküldi választottját, akinek hatalmat ad a föld minden országa (23) fölött. Sőt, tulajdon Fiát is elküldi, Akiben „örök életet adott nekünk” (1Jn 5,11).

ÉLETÜNK

EGYHÁZKÖZSÉGI HÍRLEVÉL

2026. október 4. – október 17.

BUDAPEST-KÁLVIN TÉRI
REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG

Imádság:

Szabadító Istenünk, köszönjük, hogy még a legnagyobb romlás közepette is szabadítást készítesz népednek. Bocsásd meg makacsságunkat, amikor kemény szívvel elzárkózunk előled. Köszönjük, hogy elküldted Fiadat, akiben örök életet ajándékozol nekünk. Segíts, hogy ne a magunk erejében, hanem a Te kegyelmedben bízunk. Formálj bennünket engedelmes, hálás szívű gyermekeiddé. Ámen.

ÉLETÜNK ESEMÉNYEI

DÁTUM	IDŐPONT	PROGRAM
október 4., vasárnap	19 óra	Egyetemi kör
október 5., hétfő	17 óra	Konfirmációs óra
október 5., hétfő	18 óra	Ifjúsági óra
október 6., kedd	18 óra	Gyülekezeti bibliaóra
október 6., kedd	18 óra	Kóruspróba
október 7., szerda	6:30	Reggeli ima
október 8., csütörtök	18 óra	Hétközi istentisztelet
október 9., péntek	17 óra	Nőszövetségi bibliaóra

DÁTUM	IDŐPONT	PROGRAM
október 12., hétfő	17 óra	Konfirmációs óra
október 12., hétfő	18 óra	Ifjúsági óra
október 13., kedd	18 óra	Gyülekezeti bibliaóra
október 13., kedd	18 óra	Kóruspróba
október 14., szerda	6:30	Reggeli ima
október 15., csütörtök	18 óra	Hétközi istentisztelet

Várjuk szeretettel alkalmainkra!

ÉLETÜNK

EGYHÁZKÖZSÉGI HÍRLEVÉL

2026. október 4. – október 17.

BUDAPEST-KÁLVIN TÉRI
REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG

KAPCSOLAT

LELKÉSZI HIVATAL

Kedd: 9–12 óra
Csütörtök: 14–17 óra

Tel.: 06-30-632-0789

ELÉRHETŐSÉGEK

budapest-kalvin.ter@reformatus.hu

kalvinteriref.hu

ADOMÁNYOK

Mivel egyházközségünk kiadásai havi rendszerességgel kerülnek kifizetésre, kérjük testvéreinket, hogy egyházfenntartói járulékukat is havi rendszerességgel juttassák el nekünk. Javasoljuk, hogy rendelkezzenek rendszeres havi banki átutalásról. Közleménybe írják be nevüket, és hogy „egyházfenntartói járulék”.

SZÁMLASZÁM

11707024-20107972 (OTP Bank)
IBAN: HU21 1170 7024 2010 7972 0000 0000
BIC (SWIFT) KÓD: OTPVHUHB

„Tudjuk pedig, hogy aki bőven vet, bőven is arat...” (2Kor 9,6)